

ROZWAŻANIA ILONY

Czy można zostać Świętym? Można. Ale - jak pisze św. Maksymilian - trzeba chcieć. W Chrście Świętym otrzymaliśmy wszystko, co potrzebne do wykonania tego zadania na ziemi. Grzech pierworodny został zmaszany i staliśmy się Dziećmi Bożymi. "I rzeczywiście nimi jesteście."

Żeby chcieć zostać Świętym, trzeba mieć motywację, mieć pragnienie Boga, pragnienie Nieba. A jak wydaje się, że go nie ma, to trzeba starać się je rozpałcić, ponieważ pragnienie Boga każdy człowiek nosi w swoim sercu. Świętość jest najlepszą realizacją człowieczeństwa. Chcę pójść do Nieba, aby żyć z Bogiem, moimi braćmi i siostrami w szczęściu i miłości, na wieki! Dlatego potrzebuje żyć w łasce. Taka wewnętrzna motywacja daje siłę do walki.

Łaska uświęcająca jest "w nas źródłem dzieła uświęcenia"(KKK), świętość staje się możliwa do zrealizowania. Trwanie w łasce, to trwanie w świetle, w Bogu, w miłości, a gdy miłość wzrasta, rośnie równocześnie wiara i nadzieja. Widzę więcej, rozeznaję mądrze, działam spokojniej, rodzę dobre owoce i wciąż uczę się kochać. Gdy jestem w łasce świat staje się bardziej przyjazny, zło nie przeraża, czas się rozszerza, jakby wszystko miało sens. Jak cenny jawi się tutaj Sakrament spowiedzi! Chcę zrobić wszystko, aby trwać w łasce, a w razie upadku, jak najszybciej do niej wracać. Nawet jeśli czasem trudno wytrwać i trzeba o nią zawalczyć, to w łasce życie jest łatwiejsze, bo już nie samemu, ale z Nim! A jeśli jest zbyt trudno, to jak radzi nasz Święty: "Mamy Matkę Bożą." Ona jest przecież "łaski pełna". Na pewno udzieli łask do przewyciężenia trudności w walce!

"Z pewnością my także działamy, ale współdziałamy z Bogiem, który działa. Wyprzedziło nas bowiem Jego miłosierdzie, abyśmy zostali uzdrowieni, i wciąż podąża za nami, abyśmy raz doznawszy uzdrowienia, stale byliżywiani; wyprzedza nas, abyśmy byli wzywani, podąża za nami, abyśmy zostali okryci chwałą [...]." (Św. Augustyn)

Centrum św. Maksymiliana, Harmęże, ul. Franciszkańska 12, 32-600 Oświęcim
www.RycerstwoNiepokalanej.pl e-mail: miharmeze@gmail.com o. Arkadiusz 608 191 158

MATERIAŁY FORMACYJNE
DLA WSPÓLNOT
RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

MARZEC 2025

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

Intencja modlitewna na marzec:

Aby wszyscy ci, którzy dawno nie korzystali z Sakramentu Pojednania, zdecydowali się w Jubileuszu Roku 2025 doświadczyć radości z oddania się w ręce Bożego miłosierdzia.

Teksty Pisma Świętego Dz 10, 34-43

Wtedy Piotr przemówił w dłuższym wywodzie: «Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie. Posłał swe słowo synom Izraela, zwiastując im pokój przez Jezusa Chrystusa. On to jest Panem wszystkich. Wiecie, co się działo w całej Judei, poczynawszy od Galilei, po chrście, który głosił Jan. Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła. A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co zdziałał w ziemi żydowskiej i w Jerozolimie. Jego to zabili, zawiesiwszy na drzewie. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzyśmy z Nim jedli i pili po Jego zmartwychwstaniu. On nam rozkazał ogłosić ludowi i dać świadectwo, że Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów».

Nauczanie Kościoła

Ojciec Święty Jan Paweł II, fragmenty Adhortacji Apostolskiej *Reconciliatio et Paenitentia. O pojednaniu i pokucie w dzisiejszym posłannictwie Kościoła.*

Kiedy nadeszła pełnia czasu, Syn Boży, przychodząc jako Baranek, który głodzi i bierze na siebie grzech świata, jawi się jako ten, który ma władzę sądzenia czy też odpuszczania grzechów, który nie przyszedł, aby potępiać, ale aby przebaczać i zbawiać. Otóż tę władzę odpuszczania grzechów Jezus przekazuje przez Ducha Świętego zwykłym ludziom, którzy sami podlegają zasadzkom grzechu, czyli swoim Apostołom: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”. Jest to jedna z najwspanialszych nowości ewangelicznych! Udziela tej władzy Apostołom również z prawem przekazywania jej — tak rozumiał to Kościół od samego zarania — następcom, obdarzonym przez tychże Apostołów misją i odpowiedzialnością za kontynuowanie ich dzieła głosicieli Ewangelii i szafarzy zbawczego dzieła Chrystusa. Objawia się tu w całej swej wielkości postać szafarza Sakramentu Pokuty, który prastarym zwyczajem jest nazywany spowiednikiem. Tak jak przy ołtarzu, gdzie sprawuje Eucharystię, jak w każdym z Sakramentów, kapłan, szafarz Pokuty, działa „in persona Christi”. Chrystus, który przez osobę spowiednika jest uobecniony i za jego pośrednictwem dokonuje tajemnicy odpuszczenia grzechów, jest tym, który okazuje się bratem człowieka. miłosiernym, wiernym i współczującym arcykapłanem, pasterzem gotowym szukać zbłąkanej owcy, lekarzem, który leczy i pociesza, jedynym nauczycielem, który jest prawdomówny i naucza drogi Bożej, „sędzią żywych i umarłych”, który sądzi prawdziwie, a nie według pozorów. Jest to niewątpliwie najtrudniejsza i najbardziej delikatna, męcząca i wyczerpująca, ale też najpiękniejsza i przynosząca radość posługa kapłańska. Właśnie dlatego [...] będę niestrudzenie nawoływał mych Braci biskupów i kapłanów do jej wiernego i gorliwego wypełniania. Wobec sumienia człowieka wierzącego, który otwiera się przed nim, w którym obawa miesza się z ufnością, powołaniem spowiednika jest spełnienie wzniesłego zadania, jakim jest posługa pokuty i ludzkiego pojednania: poznanie jego słabości i upadków, ocena pragnienia poprawy i wysiłków podjętych dla jej osiągnięcia, rozpoznanie działania Ducha Świętego Uświęciciela w jego sercu, przekazanie mu przebaczenia, którego tylko Bóg może udzielić, „świętowanie” jego pojednania z Ojcem tak, jak tego obraz mamy w przypowieści o synu marnotrawnym, włączenie wykupionego grzesznika z powrotem do kościelnej wspólnoty z braćmi, ojcowskie upomnienie penitenta stanowczym, zachęcającym i przyjaznym: „od tej chwili już nie grzesz”.

Z Pism św. Maksymiliana Fragment konferencji o. Maksymiliana Kolbego pt. *O duchu modlitwy* [100], Konferencje świętego Maksymiliana Marii Kolbego, Niepokalanów 2015.

Ważna to rzecz, żeby pokarmu duchowego [Komunii Świętej] nie opuszczać, lecz z czystym sercem pożywać. Jeśli się splami, wypowiadać się. Jak dusza czuje, że jej ciężko – mamy Matkę Bożą, która nam może wszystko wyprosić. [...] Najwięcej urobienie od nas samych zależy. Jeśli sam nie pracuję nad sobą i nie zastanawiam się poważnie – wszystko na nic. Urobić musi nas sama Matka Boża. Dlatego wszystko zależy od naszego zbliżenia do Niepokalanej. Trzeba chcieć zostać świętym. Oddać się Niepokalanej bezgranicznie i zupełnie. Krzyże i trudności będą, ale one nie zdołają nas oderwać od Matki Bożej. [...] Nauczy nas kochać Go tak, jak Ona Go kocha. To jest szczyt i nasze dążenie, aby Ona sama naszym sercem miłowała Pana Jezusa.

Pytania:

- 1) Jakie inne nazwy sakramentu Spowiedzi Świętej znamy i co one mówią nam o jego istocie?
- 2) Jakie źródła spowiedzi ukazuje nam w swojej mowie św. Piotr (w związku z Osobą Pana Jezusa)? Co Pan Jezus przekazał i nakazał Kościołowi ustanawiając ten sakrament?
- 3) Co o spowiedzi i posłudze spowiednika napisał św. Jan Paweł II? Czy rodzą się w nas jakieś pytania związane ze spowiedzią, które chcielibyśmy zadać Księdzu Asystentowi naszej wspólnoty MI? (Jeśli nie jest obecny na spotkaniu, warto je spisać i poprosić o odpowiedzi przy najbliższej okazji – może Wielki Post Roku Jubileuszowego będzie ku temu dobrą okazją?)
- 4) Jakie ważne prawdy dla naszego życia duchowego omawia o. Kolbe?
- 5) Na czym według powyższych tekstów polega Spowiedź Święta? A jakie znaczenie ma ona w moim życiu?
- 6) Które słowa, treści z dzisiejszego spotkania są dla mnie szczególnie ważne i dlaczego? Jakie konkretne postanowienie podejmuję dziś, aby wprowadzić je do mojego codziennego życia?